UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorivm Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvnvs Rectè Obeundum

Polanco, Juan-Alphonso de

[Köln], 1617

Quomodo iuuetur pœnitens à confessario ad gratiæ augmentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

Visual Library

Quomodo iuuetur pœnitens à Confeſſario ad gratiæ augmentum.

Quomodo diſponendus pœnitẽs ad gratiæ augmentum.

TERTIVS ſacramenti huius fructus ac finis eſt, augmentum gratiæ & virtutum: ad quod diſponit confeſſarius inſtruendo, & exhortando.

Primò. Primò, ad bonum vſum gratiæ acceptæ tuendo ſollicitè omnimodam puritatem, inſiſtendo bonis operibus pro talenti accepti ratione, & iis præcipuè, quæ charitate in Deum & proximum commendantur: gratum etiam ſe exhibendo bonorum omnium auctori, per memoriam beneficiorum, & gratiarum actionem, & laudem.

Secundò. Secundò, vt ſe idoneos, & quaſi vaſa capacia, ad novam gratiam percipiendam conſtituant: Rectitudine intentionis, qua omnia bona, & perfectionem ipſam ſuam, non propter ſe tantum optent, ſed ad proximorum auxilium & Dei honorem referant: Latitudine deſiderij vehementis, continui, vnici, inſatiabilis, efficacis, ad vtendum mediis omnibus, quæ ad gratiæ incrementum diſponunt: Profunditate humilitatis, ſemper quod ſibi deeſt intuendo, ſibi omninò diffidendo, & omnem amorem proprium abnegando.

Tertiò

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tertiò, Quæ ad gratiam aſſequēdam cōferant.

Tertiò, vt ea inſtrumenta benè exerceant, quibus aquam gratiæ, intellectus & affectus noſter haurire ſolet: talia ſunt lectio, auditio verbi Dei, meditatio, oratio (maximè mentalis) & vſus Sacramentorum, confeſſionis & communionis.

Quartò.

Quartò, Fontes ipſi, vnde haurire gratiam oportet, oſtendendi ſunt pœnitentibus: ac primò quidē, excitanda eſt eorum deuotio ad angelos & ſanctos, præcipuè ad matrem gratiæ Mariam: deinde exhortandi omnes ſunt ad quærendas & implorandas orationes ſeruorum Dei qui adhuc viuunt, & vt bonorum operum ipſorum participes fieri ſtudeant.

Sed quia vberior eſt ſecundus fons Chriſti mediatoris, admonendi ſunt, vt ab eo frequentiſſimè hauriant, ipſum intuendo; vt qui vult, & poteſt augere gratiam omnem: imò ad id inuitat, dicendo, Perfecti eſtote, &c.

Matth.5 Vberrimus verò omnium eſt tertius fons, vnde ad alios aqua gratiæ deriuatur: ſcilicet, Diuina opulentia, bonitas, amor, & cætera, quæ ſpem excitant in Deum.

Quia tamen (vt ſæpè monere oportet) non omnes omnium capaces ſunt, *Matth.1* prudens confeſſarius videat, vt proportionata

tionata

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tionata cuiuſque diſpoſitioni vel captui proponat, ad gratiæ augmentum.

Non omnibus omnia ſed captus pœnitentiū ratio habenda.

Et quidem modo prædicto in quouis ſtatu fideles iuuari poſſunt. Iam licet dubium non ſit, quin ſtatus conſiliorum ſit aptior ad gratiæ augmentum, quàm præceptorum (vnde dicitur ſtatus perfectionis) in iis qui ad eum vocantur: non tamen expedit pœnitentes ſtatim ad id ſtimulare ne idoneos quidem: quia multi eò magis refugiunt, quò magis ſibi perſuaderi id ſentiunt.

Status conſiliorum aptiſſimus ad gratiam impetrādam.

Securum eſt tamen huiuſmodi homines ad perfectiora, & ſaluti viciniora (vt paulò ante dictum eſt) trahere; & cum dexteritate de inſpirationibus Dei interrogare, circa perfectiorem ſtatum vitæ aſſumendum: & ſi ſentiunt in ſe aliquas, ne ſurdi ſint ad vocationem Domini: ſi verò non, vt ſe paratos offerant Deo ad omnia, quæ ipſi gratiſſima futura ſint: & ſi commodè fieri poſſet, ad exercitia ſpiritualia eſſent inducendi; vel prout eſſent diſpoſiti ad optima quæque impellendi. Si tamen animaduertat Sacerdos confitentem ſic diſpoſitum, vt expedire judicet, ad conſiliorum viam eum inducere, occaſionem elabi de manibus non ſinat; vel ad col-

Dexteritas in conſiliorum ſtatu pœnitenti imponendo.

loquium

loquium extra confeſſionem inuitet. Et hæc de fine Sacramenti confeſſionis dicta ſint. Iam de abſolutione pauca & extremo tandem loco dicere oportebit.

DE CONFESSARII CVRA CIRCA ABSOLVTIONEM.

CAPVT IV.

Abſolutionis forma.

IVxta Conſilium Florentinum, forma abſolutionis (vt dictum eſt) conſiſtit in his verbis: Ego te abſoluo vel (quod idem eſt) te abſoluo, &c. Reliqua ſunt de decentia, iam impoſitio manus ſuper caput, quam verba ante, & poſt abſolutionem vſitata, ſed omitti non debent.

In reconciliationibus breuibus, ſatis eſt dicere: Dominus noſter Ieſus Chriſtus te abſoluat: & ego auctoritate ipſius mihi licet indigno conceſſa, abſoluo te in primis, ab omni vinculo excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti in quantum poſſum, & indiges: Deinde ego te abſoluo ab omnibus peccatis tuis

in no-